

Publicerad 2009-04-28 10:17 av -Ulla Tilemo-

Foto Ulla

I ett annat land

När en älskad människa ska dö
befinner man sig i ett annat land.
Ett land som för mig var helt nytt.
Jag förstod inte mycket.
Dels för att jag inte ville. Dels för att
jag inte kunde.
Min stora kärlek låg där och skulle dö.
Hur ska man kunna fatta det även om man vet.
Hur ska man finna fungerande tankar.
Det blev tomt i mitt huvud och hjärtats röst
var den enda som hördes.
Vi hade berört detta några gånger under
den långa sjukdomstiden. Berört det utifrån
hur han ville ha sin begravning med mera.
Det skymtade fram då att han trodde att jag
skulle hitta livet igen, fortsätta arbeta som vanligt.
Om de tankarna var kvar hos honom till slutet
det vet jag inte.
Han hjälpte mig hela tiden att fungera i vardagen.
Men ingen av oss kunde ju veta hur det skulle bli
den dagen vi såg slutet.
Vem har facit då? Jag har det nu.
Fick han dö i den förvissningen så är jag nöjd.
I minnet ser jag hur jag inte visade honom all
min verklighet. Jag ville att han skulle dö lugn.
Jag hoppas att han inte såg min skörhet, att
han inte kunde ana att även mitt liv
tog slut när han slutade andas.
Att även om dagen finns
tog livet slut.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren -Ulla Tilemo- med Poeter.se id #17193 innehar upphovsrätten